

BOOKSTACKS CLASSICS

B

Θεάγης

Plato (c. 428-348 BCE)

Ἑλληνική EDITION

Publication record

TITLE	Θεάγης
AUTHOR	Plato (c. 428-348 BCE)
EDITION	Bookstacks TEI edition, based on the source electronic edition
SOURCE	Platonis Opera. Clarendon Press. 1903
PUBLISHED	21 August 2026
EDITION ID	plato_theages
CANONICAL URI	bookstacks.org

RIGHTS AND AVAILABILITY

The underlying ancient work is in the public domain. Rights in this translation and source encoding are described below. This derived TEI file is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License; source rights remain as recorded in sourceDesc. View the canonical license terms.

No ISBN has been assigned. The stable Bookstacks edition identifier and canonical URI above serve as the publication record for this digital edition. Bookstacks asserts no additional restriction over this generated PDF beyond the canonical source terms.

Περιεχόμενα

Θεάγης

1

Θεάγης

ΔΗ. ὦ Σώκρατες, ἐδεόμην ἅττα σοι ἰδιολογήσασθαι, εἰ σχολή· καὶν εἰ ἀσχολία δὲ μὴ πάνυ τις μεγάλη, ὅμως ἐμοῦ ἔνεκα ποιήσαι σχολήν.

ΣΩ. ἀλλὰ καὶ ἄλλως τυγχάνω σχολάζων, καὶ δὴ σοῦ γε ἔνεκα καὶ πάνυ. ἀλλ' εἴ τι βούλει λέγειν, ἔξεστιν.

ΔΗ. βούλει οὖν δεῦρο εἰς τὴν τοῦ Διὸς τοῦ ἐλευθερίου στοὰν ἐκποδῶν ἀποχωρήσωμεν;

ΣΩ. εἰ σοὶ δοκεῖ.

ΔΗ. ἴωμεν δὴ. ὦ Σώκρατες, πάντα τὰ φυτὰ κινδυνεύει τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχειν, καὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα καὶ τὰ ζῶα τὰ τε ἄλλα καὶ ἄνθρωπος. καὶ γὰρ ἐν τοῖς φυτοῖς ῥᾶστον ἡμῖν τοῦτο γίγνεται, ὅσοι τὴν γῆν γεωργοῦμεν, τὸ παρασκευάσασθαι πάντα τὰ πρὸ τοῦ φυτεῦειν καὶ αὐτὸ τὸ φυτεῦσαι· ἐπειδὴν δὲ τὸ φυτευθὲν βιώῃ, μετὰ τοῦτο θεραπεία τοῦ φύντος καὶ πολλή καὶ χαλεπή καὶ δύσκολος γίγνεται. οὕτω δὲ ἔχειν ἔοικε καὶ τὸ περὶ τῶν ἀνθρώπων· ἀπὸ τῶν ἐμαυτοῦ ἐγὼ πραγμάτων τεκμαίρομαι καὶ ἐς τᾶλλα. καὶ γὰρ ἐμοὶ ἢ τοῦ ὕεος τουτουῖ, εἴτε φυτεῖαν εἴτε παιδοποιῖαν δεῖ αὐτὴν ὀνομάζειν, πάντων ῥάσστη γέγονεν, ἡ δὲ τροφή δύσκολός τε καὶ ἀεὶ ἐν φόβῳ περὶ αὐτοῦ δεδιότι. τὰ μὲν οὖν ἄλλα πολλὰ ἂν εἴη λέγειν, ἡ δὲ νῦν παροῦσα ἐπιθυμία τούτῳ πάνυ με φοβεῖ—ἔστι μὲν γὰρ οὐκ ἀγεννής, σφαλερὰ δέ—ἐπιθυμεῖ γὰρ δὴ οὗτος ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, ὥς φησι, σοφὸς γενέσθαι. δοκῶ γάρ μοι, τῶν ἡλικιωτῶν τινες αὐτοῦ καὶ δημοτῶν, εἰς τὸ ἄστυ καταβαίνοντες, λόγους τινὰς ἀπομνημονεύοντες διαταράττουσιν αὐτόν, οὓς ἐζήλωκεν καὶ πάλαι μοι πράγματα παρέχει, ἄξιῶν ἐπιμεληθῆναί με ἑαυτοῦ καὶ χρήματα τελέσαι τινὶ τῶν σοφιστῶν, ὅστις αὐτόν σοφὸν ποιήσει. ἐμοὶ δὲ τῶν μὲν χρημάτων καὶ ἔλαττον μέλει, ἡγοῦμαι δὲ τοῦτον οὐκ εἰς μικρὸν κίνδυνον ἰέναι οἷ σπεύδει.

ΔΗ. τέως μὲν οὖν αὐτὸν κατεῖχον παραμυθούμενος· ἐπειδὴ δὲ οὐκέτι οἷός τέ εἰμι, ἡγοῦμαι κράτιστον εἶναι πείθεσθαι αὐτῷ, ἵνα μὴ πολλάκις ἄνευ ἐμοῦ συγγενόμενός τῳ διαφθαρῇ. νῦν οὖν ἤκω ἐπ' αὐτὰ ταῦτα, ἵνα τῳ

τούτων τῶν σοφιστῶν δοκούντων εἶναι συστήσω τουτονί. σὺ οὖν ἡμῖν εἰς καλὸν παρεφάνης, ὥς ἂν ἐγὼ μάλιστα ἐβουλόμην περὶ τῶν τοιούτων μέλλων πράξειν συμβουλευσασθαι. ἀλλ' εἴ τι ἔχεις συμβουλευεῖν ἐξ ὧν ἐμοῦ ἀκήκοας, ἔξεστί τε καὶ χρή.

ΣΩ. ἀλλὰ μὲν δὴ, ὦ Δημόδοκε, καὶ λέγεται γε συμβουλή ἱερὸν χρῆμα εἶναι. εἴπερ οὖν καὶ ἄλλη ἥτισοῦν ἐστὶν ἱερά, καὶ αὕτη ἂν εἴη περὶ ἧς σὺ νῦν συμβουλεύῃ· οὐ γὰρ ἔστι περὶ ὅτου θειοτέρου ἂν ἄνθρωπος βουλεύσαιτο ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ οἰκείων. πρῶτον μὲν οὖν ἐγὼ τε καὶ σὺ συνομολογήσωμεν τί ποτε οἰόμεθα τοῦτο εἶναι περὶ οὗ βουλευόμεθα· μὴ γὰρ πολλάκις ἐγὼ μὲν ἄλλο τι αὐτὸ ὑπολαμβάνω, σὺ δὲ ἄλλο, κάπειτα πόρρω που τῆς συνουσίας αἰσθώμεθα γελοῖοι ὄντες, ἐγὼ τε ὁ συμβουλευὼν καὶ σὺ ὁ συμβουλευόμενος, μηδὲν τῶν αὐτῶν ἡγούμενοι.

ΔΗ. ἀλλὰ μοι δοκεῖς ὀρθῶς λέγειν, ὦ Σώκρατες, καὶ ποιεῖν χρή οὕτω.

ΣΩ. καὶ λέγω γε ὀρθῶς, οὐ μέντοι παντάπασί γε· σμικρὸν γάρ τι μετατίθεμαι. ἐννοῶ γὰρ μὴ καὶ ὁ μειρακίσκος οὗτος οὐ τούτου ἐπιθυμεῖ οὗ ἡμεῖς αὐτὸν οἰόμεθα ἐπιθυμεῖν ἀλλ' ἑτέρου, εἴτ' αὖ ἡμεῖς ἔτι ἀτοπώτεροι ὦμεν περὶ ἄλλου του βουλευόμενοι. ὀρθότατον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι ἀπ' αὐτοῦ τούτου ἄρχεσθαι, διαπυνθανομένους ὅτι καὶ ἔστιν οὗ ἐπιθυμεῖ.

ΔΗ. κινδυνεύει γοῦν οὕτω βέλτιστον εἶναι ὥς σὺ λέγεις.

ΣΩ. εἰπέ δὴ μοι, τί καλὸν ὄνομα τῷ νεανίσκῳ; τί αὐτὸν προσαγορεύωμεν;

ΔΗ. Θεάγης ὄνομα τούτῳ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. καλὸν γε, ὦ Δημόδοκε, τῷ ὑεῖ τὸ ὄνομα ἔθου καὶ ἱεροπρεπές. εἰπέ δὴ ἡμῖν, ὦ Θεάγης, ἐπιθυμεῖν φῆς σοφὸς γενέσθαι, καὶ ἀξιοῖς σου τὸν πατέρα τόνδε ἐξευρεῖν ἀνδρὸς τινος συνουσίαν τοιούτου ὅστις σε σοφὸν ποιήσει;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. σοφοὺς δὲ καλεῖς πότερον τοὺς ἐπιστήμονας, περὶ ὅτου ἂν ἐπιστήμονες ᾖσιν, ἢ τοὺς μὴ;

ΘΕ. τοὺς ἐπιστήμονας ἔγωγε.

ΣΩ. τί οὖν; οὐκ ἐδιδάξατό σε ὁ πατήρ καὶ ἐπαίδευσεν ἅπερ ἐνθάδε οἱ ἄλλοι πεπαίδευνται, οἱ τῶν καλῶν κάγαθῶν πατέρων ὑεῖς, οἷον γράμματά τε καὶ κιθαρίζειν καὶ παλαίειν καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν;

ΘΕ. ἐμέ γε.

ΣΩ. ἔτι οὖν οἶει τινὸς ἐπιστήμης ἐλλείπειν, ἧς προσήκει ὑπὲρ σοῦ τὸν πατέρα ἐπιμεληθῆναι;

ΘΕ. ἔγωγε.

ΣΩ. τίς ἐστὶν αὕτη; εἰπέ καὶ ἡμῖν, ἵνα σοι χαρισώμεθα.

ΘΕ. οἶδεν καὶ οὗτος, ὦ Σώκρατες—ἐπεὶ πολλάκις ἐγὼ αὐτῷ εἴρηκα—ἀλλὰ ταῦτα ἐξεπίτηδες πρὸς σέ λέγει, ὥς δὴ οὐκ εἰδὼς οὗ ἐγὼ ἐπιθυμῶ·

τοιαῦτα γὰρ ἕτερα καὶ πρὸς ἐμὲ μάχεται τε καὶ οὐκ ἐθέλει με οὐδενὶ συστήσαι.

ΣΩ. ἀλλὰ τὰ μὲν ἔμπροσθέν σοι ἦν πρὸς τοῦτον ῥηθέντα ὥσπερ ἄνευ μαρτύρων λεγόμενα · νυνὶ δὲ ἐμὲ ποιῆσαι μάρτυρα, καὶ ἐναντίον ἐμοῦ κάτειπε τίς ἐστιν αὕτη ἡ σοφία ἣς ἐπιθυμεῖς. φέρε γάρ, εἰ ἐπεθύμεις ταύτης ἥ οἱ ἄνθρωποι τὰ πλοῖα κυβερνῶσιν, καὶ ἐγὼ σε ἐτύγχανον ἀνερωτῶν · “ὦ Θεάγες, τίνος ἐνδεῆς ὦν σοφίας μέμφῃ τῷ πατρὶ ὅτι οὐκ ἐθέλει σε συνιστάναι παρ’ ὧν ἂν σὺ σοφὸς γένοιο;” τί ἂν μοι ἀπεκρίνω; τίνα αὐτὴν εἶναι; ἄρα οὐ κυβερνητικήν;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. εἰ δὲ ἐπιθυμῶν ταύτην τὴν σοφίαν εἶναι σοφὸς ἦ τὰ ἄρματα κυβερνῶσιν εἴτ’ ἐμέμφου τῷ πατρί, ἐμοῦ αὖ ἐρωτῶντος τίς ἐστιν αὕτη ἡ σοφία, τίνα ἂν ἀπεκρίνω αὐτὴν εἶναι; ἄρ’ οὐχὶ ἡνιοχικήν;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. ἣς δὲ δὴ νῦν τυγχάνεις ἐπιθυμῶν, πότερον ἀνώνυμός τίς ἐστιν ἢ ἔχει ὄνομα;

ΘΕ. οἴμαι ἔγωγε ἔχειν.

ΣΩ. πότερον οὖν αὐτὴν μὲν οἶσθα, οὐ μέντοι τό γε ὄνομα, ἢ καὶ τὸ ὄνομα;

ΘΕ. καὶ τὸ ὄνομα ἔγωγε.

ΣΩ. τί οὖν ἔστιν; εἰπέ.

ΘΕ. τί δὲ ἄλλο, ὦ Σώκρατες, αὐτῇ ὀνομά τις φαίη ἂν εἶναι ἄλλ’ ἢ σοφίαν;

ΣΩ. οὐκοῦν καὶ ἡ ἡνιοχεία σοφία ἐστίν; ἢ ἀμαθία δοκεῖ σοι εἶναι;

ΘΕ. οὐκ ἔμοιγε.

ΣΩ. ἀλλὰ σοφία;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. ἦι τί χρώμεθα; οὐχ ἢ ἵππων ἐπιστάμεθα ζεύγους ἄρχειν;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. οὐκοῦν καὶ ἡ κυβερνητικὴ σοφία ἐστίν;

ΘΕ. ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. ἄρ’ οὐχ αὕτη ἡ πλοίων ἐπιστάμεθα ἄρχειν;

ΘΕ. αὕτη μὲν οὖν.

ΣΩ. ἣς δὲ δὴ σὺ ἐπιθυμεῖς ἡ σοφία τίς ἐστιν; ἢ τίνος ἐπιστάμεθα ἄρχειν;

ΘΕ. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ἢ τῶν ἀνθρώπων.

ΣΩ. μὲν ἢ τῶν καμνόντων;

ΘΕ. οὐ δῆτα.

ΣΩ. ἱατρικὴ γὰρ αὕτη ἐστίν · ἢ γάρ;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. ἀλλ’ ἢ τῶν ἀδόντων ἐπιστάμεθα ἐν τοῖς χοροῖς ἄρχειν;

ΘΕ. οὐ.

ΣΩ. μουσική γὰρ αὕτη γε;

ΘΕ. πάνυ γε.

ΣΩ. ἀλλ' ἢ τῶν γυμναζομένων ἐπιστάμεθα ἄρχειν;

ΘΕ. οὐ.

ΣΩ. γυμναστική γὰρ αὕτη γε;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. ἀλλ' ἢ τῶν τί ποιοούντων; προθυμοῦ εἶπεῖν ὥσπερ ἐγὼ σοὶ τὰ ἔμπροσθεν.

ΘΕ. ἦι τῶν ἐν τῇ πόλει, ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. οὐκοῦν ἐν τῇ πόλει εἰσὶν καὶ οἱ κάμνοντες;

ΘΕ. ναί, ἀλλ' οὐ τούτων λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ πόλει.

ΣΩ. ἄρα γε μανθάνω ἣν λέγεις τέχνην; δοκεῖς γάρ μοι λέγειν οὐχ ἢ τῶν θεριζόντων ἐπιστάμεθα ἄρχειν καὶ τρυγώντων καὶ τῶν φυτευόντων καὶ σπειρόντων καὶ ἀλωόντων · αὕτη μὲν γὰρ γεωργική, ἢ τούτων ἄρχομεν. ἢ γάρ;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. οὐδέ γε οἶμαι ἢ τῶν πριζόντων καὶ τρυπώντων καὶ ξεόντων καὶ τორνεύοντων συμπάντων ἐπιστάμεθα ἄρχειν, οὐ ταύτην λέγεις · αὕτη μὲν γὰρ οὐ τεκτονική;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. ἀλλ' ἴσως ἢ τούτων τε πάντων καὶ αὐτῶν τῶν γεωργῶν καὶ τῶν τεκτόνων καὶ τῶν δημιουργῶν ἀπάντων καὶ τῶν ιδιωτῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, ταύτην ἴσως λέγεις τὴν σοφίαν.

ΘΕ. ταύτην πάλοι, ὦ Σώκρατες, βούλομαι λέγειν.

ΣΩ. ἔχεις οὖν εἶπεῖν, Αἴγισθος ὁ Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνας ἐν Ἄργει ἄρα τούτων ἦρχεν ὢν σὺ λέγεις, τῶν τε δημιουργῶν καὶ ιδιωτῶν καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν συμπάντων, ἢ ἄλλων τινῶν;

ΘΕ. οὐκ, ἀλλὰ τούτων.

ΣΩ. τί δὲ δῆ; Πηλεὺς ὁ Αἰακοῦ ἐν Φθίᾳ οὐ τῶν αὐτῶν τούτων ἦρχεν;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. Περίανδρον δὲ τὸν Κυψέλου ἄρχοντα ἐν Κορίνθῳ ἤδη ἀκήκοας γενέσθαι;

ΘΕ. ἔγωγε.

ΣΩ. οὐ τῶν αὐτῶν τούτων ἄρχοντα ἐν τῇ αὐτοῦ πόλει;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. τί δὲ Ἀρχέλαον τὸν Περδίκχου, τὸν νεωστὶ τοῦτον ἄρχοντα ἐν Μακεδονίᾳ; οὐ τῶν αὐτῶν ἡγῆ τούτων ἄρχειν;

ΘΕ. ἔγωγε.

ΣΩ. Ἰππῖαν δὲ τὸν Πεισιστράτου ἐν τῇδε τῇ πόλει ἄρξαντα τίνων οἶει

ἄρξαι; οὐ τούτων;

ΘΕ. πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. εἵποισ ἂν οὖν μοι τίνα ἐπωνυμίαν ἔχει Βάκις τε καὶ Σίβυλλα καὶ ὁ ἡμεδαπὸς Ἀμφίλυτος;

ΘΕ. τίνα γὰρ ἄλλην, ὦ Σώκρατες, πλὴν γε χρησμοῦδοι;

ΣΩ. ὁρθῶς λέγεις. ἀλλὰ καὶ τοῦσδε μοι οὕτω πειρῶ ἀποκρίνασθαι, τίνα ἐπωνυμίαν ἔχει Ἰππίας καὶ Περίανδρος διὰ τὴν αὐτὴν ἀρχήν;

ΘΕ. οἶμαι μὲν τύραννοι · τί γὰρ ἄλλο;

ΣΩ. οὐκοῦν ὅστις ἐπιθυμεῖ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει συμπάντων ἄρχειν, τῆς αὐτῆς ἀρχῆς τούτοις ἐπιθυμεῖ, τυραννικῆς, καὶ τύραννος εἶναι;

ΘΕ. φαίνεται.

ΣΩ. οὐκοῦν ταύτης ἐπιθυμεῖν σὺ φῆς;

ΘΕ. ἔοικέν γε ἐξ ὧν ἐγὼ εἶπον.

ΣΩ. ὦ μιανέ, τυραννεῖν ἄρα ἡμῶν ἐπιθυμῶν πάλαι ἐμέμφου τῷ πατρὶ ὅτι σε οὐκ ἔπεμπεν εἰς διδασκάλου τυραννοδιδασκάλου τινός; καὶ σὺ, ὦ Δημόδοκε, οὐκ αἰσχύνῃ πάλαι εἰδὼς οὗ ἐπιθυμεῖ οὗτος, καὶ ἔχων ὅθι πέμψας αὐτὸν δημιουργὸν ἂν ἐποίησας τῆς σοφίας ἥς ἐπιθυμεῖ, ἔπειτα φθονεῖς τε αὐτῷ καὶ οὐκ ἐθέλεις πέμπειν; ἀλλὰ νῦν—ὁρᾷς; — ἐπειδὴ ἐναντίον ἐμοῦ κατείρηκέ σου, κοινῇ βουλευόμεθα ἐγὼ τε καὶ σὺ ἐς τίνος ἂν αὐτὸν πέμποιμεν καὶ διὰ τὴν τίνος συνουσίαν σοφὸς ἂν γένοιτο τύραννος;

ΔΗ. ναί μὰ Δία, ὦ Σώκρατες, βουλευόμεθα δῆτα, ὥς δοκεῖ γέ μοι βουλῆς δεῖν περὶ τούτου οὐ φαύλης.

ΣΩ. ἔασον, ὦγαθέ. διαπυθώμεθα αὐτοῦ πρῶτον ἱκανῶς.

ΔΗ. πυνθάνου δή.

ΣΩ. τί οὖν ἂν εἰ Εὐριπίδῃ τι προσχρησαίμεθα, ὦ Θεάγες; Εὐριπίδης γὰρ πού φησιν—“σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.” *Soph. Fr. 14.1* εἰ οὖν ἔροιτό τις τὸν Εὐριπίδην · “ὦ Εὐριπίδη, τῶν τί σοφῶν συνουσίᾳ φῆς σοφοὺς εἶναι τοὺς τυράννους;” ὥσπερ ἂν εἰ εἰπόντα—“σοφοὶ γεωργοὶ τῶν σοφῶν συνουσίᾳ,” ἠρόμεθα “τῶν τί σοφῶν;” τί ἂν ἡμῖν ἀπεκρίνατο; ἄρ’ ἂν ἄλλο τι ἢ τῶν τὰ γεωργικά;

ΘΕ. οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.

ΣΩ. τί δὲ εἰ εἶπε—“σοφοὶ μάγειροι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ,” εἰ ἠρόμεθα · “τῶν τί σοφῶν;” τί ἂν ἡμῖν ἀπεκρίνατο; οὐχ ὅτι τῶν μαγείρων;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. τί δ’ εἰ—“σοφοὶ παλαισταὶ τῶν σοφῶν συνουσίᾳ” εἶπεν, εἰ ἠρόμεθα · “τῶν τί σοφῶν;” ἄρα οὐκ ἂν τῶν παλαίειν ἔφη;

ΘΕ. ναί.

ΣΩ. ἐπειδὴ δὲ εἶπε—“σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ,” *Soph. Frag. 14.1* ἡμῶν ἐρωτώντων · “τῶν τί σοφῶν λέγεις, ὦ Εὐριπίδη;” τί ἂν φαίη; ποῖα ἂν εἶναι ταῦτα;

ΘΕ. ἀλλὰ μὰ Δί’ οὐκ οἶδ’ ἔγωγε.

ΣΩ. ἀλλὰ βούλει ἐγὼ σοι εἶπω;

ΘΕ. εἰ σὺ βούλει.

ΣΩ. ταῦτ' ἐστὶν ἅπερ ἔφη Ἀνακρέων τὴν Καλλικρίτην ἐπίστασθαι · ἢ οὐκ οἶσθα τὸ ἄσμα;

ΘΕ. ἔγωγε.

ΣΩ. τί οὖν; τοιαύτης τινὸς καὶ σὺ συνουσίας ἐπιθυμεῖς ἀνδρὸς ὅστις τυγχάνει ὁμότεχνος ὦν Καλλικρίτῃ τῇ Κυάνῃ καὶ “ἐπίσταται τυραννικά,” ὥσπερ ἐκείνην ἔφη ὁ ποιητής, ἵνα καὶ σὺ ἡμῖν τύραννος γένη καὶ τῇ πόλει;

ΘΕ. πάλοι, ὦ Σώκρατες, σκώπτεις καὶ παίζεις πρὸς με.

ΣΩ. τί δέ; οὐ ταύτης φῆς τῆς σοφίας ἐπιθυμεῖν ἢ πάντων ἂν τῶν πολιτῶν ἄρχοις; τοῦτο δὲ ποιῶν ἄλλο τι ἢ τύραννος ἂν εἴης;

ΘΕ. εὐξαίμην μὲν ἂν οἶμαι ἔγωγε τύραννος γενέσθαι, μάλιστα μὲν πάντων ἀνθρώπων, εἰ δὲ μή, ὥς πλείστων · καὶ σύ γ' ἂν οἶμαι καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἀνθρωποι—ἐτι δέ γε ἴσως μᾶλλον θεὸς γενέσθαι—ἀλλ' οὐ τούτου ἔλεγον ἐπιθυμεῖν.

ΣΩ. ἀλλὰ τί δὴ ἐστὶ ποτε οὗ ἐπιθυμεῖς; οὐ τῶν πολιτῶν φῆς ἄρχειν ἐπιθυμεῖν;

ΘΕ. οὐ βίᾳ γε οὐδ' ὥσπερ οἱ τύραννοι ἀλλ' ἐκόντων, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν τῇ πόλει ἐλλόγιστοι ἄνδρες.

ΣΩ. ἄρά γε λέγεις ὥσπερ Θεμιστοκλῆς καὶ Περικλῆς καὶ Κίμων καὶ ὅσοι τὰ πολιτικὰ δεινοὶ γεγόνασιν;

ΘΕ. νῆ Δία τούτους λέγω.

ΣΩ. τί οὖν εἰ τὰ ἵππικα ἐτύγχανες ἐπιθυμῶν σοφὸς γενέσθαι; παρὰ τίνας ἂν ἀφικόμενος ᾤηθης δεινὸς ἔσεσθαι ἵππεύς; ἢ παρ' ἄλλους τινὰς ἢ τοὺς ἵππικούς;

ΘΕ. μὰ Δία οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. ἀλλὰ παρ' αὐτοὺς αὖ τοὺς δεινοὺς ὄντας ταῦτα, καὶ οἷς εἰσὶν τε ἵπποι καὶ χρῶνται ἐκάστοτε καὶ οἰκείους καὶ ἄλλοτρίους πολλοῖς.

ΘΕ. δῆλον ὅτι.

ΣΩ. τί δὲ εἰ τὰ ἀκοντιστικὰ σοφὸς ἐβούλου γενέσθαι; οὐ παρὰ τοὺς ἀκοντιστικούς; ὧς ἂν ἐλθὼν σοφὸς ἔσεσθαι τούτους, οἷς ἐστὶν τε ἀκόντια καὶ πολλοῖς καὶ ἄλλοτρίοις καὶ οἰκείοις ἐκάστοτε χρῶνται ἀκοντίοις;

ΘΕ. ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. λέγε δὴ μοι · ἐπεὶ δὲ δὴ τὰ πολιτικὰ βούλει σοφὸς γενέσθαι, οἷει παρ' ἄλλους τινὰς ἀφικόμενος σοφὸς ἔσεσθαι ἢ τοὺς πολιτικούς; τούτους, τοὺς αὐτοὺς τε δεινοὺς ὄντας τὰ πολιτικὰ καὶ χρωμένους ἐκάστοτε τῇ τε αὐτῶν πόλει καὶ ἄλλαις πολλαῖς, καὶ Ἑλληνίσιν προσομιλοῦντας πόλεσιν καὶ βαρβάροις; ἢ δοκεῖς ἄλλοις τισὶν συγγενόμενος σοφὸς ἔσεσθαι ταῦτα ἅπερ οὗτοι, ἀλλ' οὐκ αὐτοῖς τούτοις;

ΘΕ. ἀκήκοα γάρ, ὦ Σώκρατες, οὗς σέ φασιν λέγειν τοὺς λόγους, ὅτι τούτων τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν οἱ ὑεῖς οὐδὲν βελτίους εἰσὶν ἢ οἱ τῶν σκυ-

τοτόμων · καί μοι δοκεῖς ἀληθέστατα λέγειν ἐξ ὧν ἐγὼ δύναμαι αἰσθέσθαι. ἀνόητος ἂν οὖν εἶην εἰ οἰοίμην τινὰ τούτων ἐμοὶ μὲν ἂν παραδοῦναι τὴν αὐτοῦ σοφίαν, τὸν δὲ ὕδν τὸν αὐτοῦ μηδὲν ὠφελῆσαι, εἴ τι οἷός τ' ἦν εἰς ταῦτα ὠφελεῖν ἄλλον ὄντιναοῦν ἀνθρώπων.

ΣΩ. τί οὖν ἂν, ὦ βέλτιστε ἀνδρῶν, χρήσαιο σαυτῷ, εἴ σοι ἐπειδὴ γένοιτο ὕδς τοιαῦτα πράγματα παρέχοι, καὶ φαίη μὲν ἂν ἐπιθυμεῖν ἀγαθὸς γενέσθαι ζωγράφος, καὶ μέμφοιτο σοὶ τῷ πατρὶ ὅτι οὐκ ἐθέλεις ἀναλίσκειν εἰς αὐτὸν τούτων αὐτῶν ἔνεκα ἀργύριον, τοὺς δὲ δημιουργοὺς αὐτοῦ τούτου, τοὺς ζωγράφους, ἀτιμάζοι τε καὶ μὴ βούλοιτο παρ' αὐτῶν μανθάνειν; ἢ τοὺς αὐλητάς, βουλούμενος αὐλητῆς γενέσθαι, ἢ τοὺς κιθαριστάς; ἔχοις ἂν αὐτῷ ὅτι χρῶο καὶ ὅποι πέμποις ἄλλοσε μὴ ἐθέλοντα παρὰ τούτων μανθάνειν;

ΘΕ. μὰ Δία οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. νῦν οὖν ταῦτὰ ταῦτα αὐτὸς πρὸς τὸν πατέρα ποιῶν θαυμάζεις, καὶ μέμψῃ εἰ ἀπορεῖ ὅτι σοὶ χρήσεται καὶ ὅποι πέμποι; ἐπεὶ Ἀθηναίων γε τῶν καλῶν κάγαθῶν τὰ πολιτικὰ ὅτῳ ἂν βούλῃ συστήσομέν σε, ὅς σοι προῖκα συνέσται · καὶ ἅμα μὲν ἀργύριον οὐκ ἀναλώσεις, ἅμα δὲ πολὺ μᾶλλον εὐδοκιμήσεις παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἢ ἄλλῳ τῷ συνών.

ΘΕ. τί οὖν, ὦ Σώκρατες; οὐ καὶ σὺ τῶν καλῶν κάγαθῶν εἰ ἀνδρῶν; εἰ γὰρ σὺ μοι ἐθέλοις συνεῖναι, ἐξαρχεῖ καὶ οὐδένα ἄλλον ζητῶ.

ΣΩ. τί τοῦτο λέγεις, Θεάγες;

ΔΗ. ὦ Σώκρατες, οὐ μέντοι κακῶς λέγει, καὶ ἅμα μὲν ἐμοὶ χαριῇ · ὡς ἐγὼ οὐκ ἔσθ' ὅτι τούτου μεῖζον ἂν ἔρμαιον ἡγησαίμην, ἢ εἰ οὗτός τε ἀρέσκοιτο τῇ σῇ συνουσίᾳ καὶ σὺ ἐθέλοις τούτῳ συνεῖναι. καὶ μέντοι καὶ αἰσχύνομαι λέγειν ὡς σφόδρα βούλομαι. ἀλλ' ἐγὼ ἀμφοτέρων ὑμῶν δέομαι, σέ τ' ἐθέλῃν τούτῳ συνεῖναι καὶ σέ μὴ ζητεῖν ἄλλῳ μηδενὶ συγγενέσθαι ἢ Σωκράτει · καὶ με πολλῶν καὶ φοβερῶν ἀπαλλάξετε φροντίδων. ὡς νῦν πάννυ φοβοῦμαι ὑπὲρ τούτου μὴ τινὶ ἄλλῳ ἐντύχη οἷω τοῦτον διαφθεῖραι.

ΘΕ. μηκέτι νῦν, ὦ πάτερ, ὑπὲρ γ' ἐμοῦ φοβοῦ, εἴπερ οἷός τ' εἴ πείσαι τοῦτον τὴν ἐμὴν συνουσίαν προσδέξασθαι.

ΔΗ. πάννυ καλῶς λέγεις. ὦ Σώκρατες, πρὸς σέ δ' ἂν ἦδη εἴη ὁ μετὰ τοῦτο λόγος · ἐγὼ γάρ σοι ἕτοιμός εἰμι, ὡς διὰ βραχέων εἰπεῖν, καὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ὡς οἷόν τε οἰκειότατα παρέχειν, ὅτου ἂν δέῃ ἔμβραχυ, ἐὰν Θεάγῃ τουτονὶ ἀσπάζῃ τε καὶ εὐεργετῆς ὅτι ἂν οἷός τε ᾖς.

ΣΩ. ὦ Δημόδοκε, τὸ μὲν ἐσπουδακέναι σε οὐ θαυμάζω, εἴπερ οἶει ὑπ' ἐμοῦ μάλιστα ἂν σοὶ τοῦτον ὠφελῇθῃναι—οὐ γὰρ οἶδα ὑπὲρ ὅτου ἂν τις νοῦν ἔχων μᾶλλον σπουδάζοι ἢ ὑπὲρ ὕεος αὐτοῦ ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται—ὁπόθεν δὲ ἔδοξέ σοι τοῦτο, ὡς ἐγὼ ἂν μᾶλλον τὸν σὸν ὕδν οἷός τ' εἶην ὠφελῆσαι πρὸς τὸ πολίτην ἀγαθὸν γενέσθαι ἢ σὺ αὐτός, καὶ ὁπόθεν οὗτος ὥηθη ἐμὲ μᾶλλον ἢ σέ αὐτὸν ὠφελῆσειν, τοῦτο πάννυ θαυμάζω. σὺ

γὰρ πρῶτον μὲν πρεσβύτερος εἶ ἐμοῦ, ἔπειτα πολλὰς ἤδη ἀρχὰς καὶ τὰς μεγίστας Ἀθηναίοις ἤρξας, καὶ τιμᾶ ὑπὸ Ἀναγυρασίων τε τῶν δημοτῶν πολὺ μάλιστα καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης πόλεως οὐδενὸς ἦττον · ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἐνορᾷ οὐδέτερος ὑμῶν.

ΣΩ. ἔπειτα εἰ ἄρα τῆς μὲν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν συνουσίας Θεάγης ὁδε καταφρονεῖ, ἄλλους δὲ τινὰς ζητεῖ οἱ παιδεύειν ἐπαγγέλλονται οἷοί τε εἶναι νέους ἀνθρώπους, ἔστιν ἐνταῦθα καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος καὶ Γοργίας ὁ Λεοντῖνος καὶ Πῶλος ὁ Ἀκραγαντῖνος καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ οὕτω σοφοὶ εἰσιν ὥστε εἰς τὰς πόλεις ἰόντες πείθουσι τῶν νέων τοὺς γενναιοτάτους τε καὶ πλουσιωτάτους—οἷς ἔξεστιν τῶν πολιτῶν ᾧ ἂν βούλωνται προῖκα συνεῖναι—τούτους πείθουσιν ἀπολείποντας τὰς ἐκείνων συνουσίας αὐτοῖς συνεῖναι, προσκατατιθέντας ἀργύριον πάνυ πολὺ μισθόν, καὶ χάριν πρὸς τούτοις εἰδέναι. τούτων τινὰς εἰκὸς ἦν προαιρεῖσθαι καὶ τὸν ὑόν σου καὶ αὐτὸν σέ, ἐμὲ δ' οὐκ εἰκός · οὐδὲν γὰρ τούτων ἐπίσταμαι τῶν μακαρίων τε καὶ καλῶν μαθημάτων—ἐπεὶ ἐβουλόμην ἄν—ἀλλὰ καὶ λέγω δήπου αἰεὶ ὅτι ἐγὼ τυγχάνω ὥς ἔπος εἰπεῖν οὐδὲν ἐπιστάμενος πλήν γε σμικροῦ τινος μαθήματος, τῶν ἐρωτικῶν. τοῦτο μέντοι τὸ μάθημα παρ' ὄντιν' οὖν ποιοῦμαι δεινὸς εἶναι καὶ τῶν προγεγονότων ἀνθρώπων καὶ τῶν νῦν.

ΘΕ. ὁρᾷς, ὦ πάτερ; ὁ Σωκράτης οὐ πάνυ μοι δοκεῖ τι εἶτι ἐθέλειν ἐμοὶ συνδιατρίβειν—ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν ἔτοιμον, ἐὰν οὗτος ἐθέλῃ—ἀλλὰ ταῦτα παίζων πρὸς ἡμᾶς λέγει. ἐπεὶ ἐγὼ οἶδα τῶν ἐμῶν ἡλικιωτῶν καὶ ὀλίγῳ πρεσβυτέρων οἱ πρὶν μὲν τούτῳ συνεῖναι οὐδενὸς ἄξιον ἦσαν, ἐπειδὴ δὲ συνεγένοντο τούτῳ, ἐν πάνυ ὀλίγῳ χρόνῳ πάντων βελτίους φαίνονται ὢν πρότερον χεῖρους.

ΣΩ. οἶσθα οὖν οἷον τοῦτό ἐστιν, ὦ παῖ Δημοδόκου;

ΘΕ. ναὶ μὰ Δία ἔγωγε, ὅτι, ἐὰν σὺ βούλῃ, καὶ ἐγὼ οἶός τ' ἔσομαι τοιοῦτος γενέσθαι οἷοίπερ καὶ ἐκεῖνοι.

ΣΩ. οὐκ, ὠγαθέ, ἀλλὰ σε λέληθεν οἷον τοῦτ' ἔστιν, ἐγὼ δέ σοι φράσω. ἔστι γάρ τι θεῖα μοῖρα παρεπόμενον ἐμοὶ ἐκ παιδὸς ἀρξάμενον δαιμόνιον. ἔστι δὲ τοῦτο φωνή, ἥ ὅταν γένηται αἰεὶ μοι σημαίνει, ὃ ἂν μέλλω πράττειν, τούτου ἀποτροπὴν, προτρέπει δὲ οὐδέποτε · καὶ ἐὰν τίς μοι τῶν φίλων ἀνακοινῶται καὶ γένηται ἡ φωνή, ταῦτόν τοῦτο, ἀποτρέπει καὶ οὐκ ἐᾷ πράττειν. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. Χαρμίδην γὰρ τουτονὶ γιγνώσκετε τὸν καλὸν γενόμενον, τὸν Γλαῦκωνος · οὗτός ποτε ἐτύγχανε ἐμοὶ ἀνακοινούμενος μέλλων ἀσκήσειν στάδιον εἰς Νεμέαν, καὶ εὐθύς αὐτοῦ ἀρχομένου λέγειν ὅτι μέλλοι ἀσχεῖν ἐγένετο ἡ φωνή, καὶ ἐγὼ διεκώλυόν τε αὐτὸν καὶ εἶπον ὅτι “λέγοντός σου μεταξὺ γέγονέ μοι ἡ φωνὴ ἡ τοῦ δαιμονίου · ἀλλὰ μὴ ἄσκει.” “ἴσως,” ἔφη, “σημαίνει σοι ὅτι οὐ νικῶ · ἐγὼ δὲ κἂν μὴ μέλλω νικᾶν, γυμνασάμενός γε τοῦτον τὸν χρόνον ὠφελήθησομαι.”

ΣΩ. ταῦτα εἰπὼν ἤσκει · ἄξιον οὖν πυθέσθαι αὐτοῦ ἃ αὐτῷ συνέβη

ἀπὸ ταύτης τῆς ἀσκήσεως. εἰ δὲ βούλεσθε, τὸν Τιμάρχου ἀδελφὸν Κλειτόμαχον ἔρεσθε τί εἶπεν αὐτῷ Τιμαρχος ἡνίκα ἀποθανούμενος ᾗ εὐθὺ τοῦ δαιμονίου, ἐκεῖνός τε καὶ Εὐαθλος ὁ σταδιοδρομῶν ὃς Τιμαρχον ὑπεδέξατο φεύγοντα· ἐρεῖ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἶπεν αὐτῷ ταυτί.

ΘΕ. τί;

ΣΩ. “ὦ Κλειτόμαχε,” ἔφη, “ἐγὼ μέντοι ἔρχομαι ἀποθανούμενος νυνί, διότι Σωκράτει οὐκ ἤθελον πείθεσθαι.” τί δὴ οὖν ποτε τοῦτο εἶπεν ὁ Τιμαρχος; ἐγὼ φράσω. ὅτε ἀνίστατο ἐκ τοῦ συμποσίου ὁ Τιμαρχος καὶ Φιλήμων ὁ Φιλημονίδου ἀποκτενοῦντες Νικίαν τὸν Ἡροσκαμάνδρου, ἠπιστάσθην μὲν αὐτῷ μόνῳ τὴν ἐπιβουλήν, ὁ δὲ Τιμαρχος ἀνιστάμενος πρὸς ἐμὲ εἶπεν, “τί λέγεις,” ἔφη, “ὦ Σώκρατες; ὑμεῖς μὲν πίνετε, ἐμὲ δὲ δεῖ ποι ἐξαναστῆναι· ἥξω δὲ ὀλίγον ὕστερον, ἐὰν τύχω.” καὶ μοι ἐγένετο ἡ φωνή, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, “μηδαμῶς,” ἔφην, “ἀναστῆς· γέγονε γάρ μοι τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον.” καὶ ὃς ἐπέσχε. καὶ διαλιπὼν χρόνον αὖθις ὥρμητο ἰέναι, καὶ ἔφη· “εἴμι δὴ, Σώκρατες.” αὖθις ἐγένετο ἡ φωνή· αὖθις οὖν αὐτὸν ἠνάγκασα ἐπισχεῖν. τὸ τρίτον, βουλούμενός με λαθεῖν, ἀνέστη οὐκέτι εἰπὼν μοι οὐδὲν ἀλλὰ λαθὼν, ἐπιτηρήσας ἄλλοσε τὸν νοῦν ἔχοντα· καὶ οὕτως ὥχετο ἀπὼν καὶ διεπράξατο ἐξ ὧν ᾗ ἀποθανούμενος. ὅθεν δὴ τοῦτο εἶπεν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὅπερ νῦν ὑμῖν ἐγώ, ὅτι ἔοι ἀποθανούμενος διὰ τὸ ἐμοὶ ἀπιστῆσαι. ἔτι τοίνυν περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ πολλῶν ἀκούσεσθον ἃ ἐγὼ ἔλεγον περὶ τῆς διαφθορᾶς τοῦ στρατοπέδου. καὶ τὰ μὲν παρεληλυθότα τῶν εἰδότην ἔστιν ἀκούσαι· πεῖραν δ’ ἐξεσθι νυνὶ λαβεῖν τοῦ σημείου εἰ ἄρα τί λέγει. ἐπὶ γὰρ τῇ ἐπὶ στρατείᾳ ἐξορμῇ Σαννίωνος τοῦ καλοῦ ἐγένετό μοι τὸ σημεῖον, οἴχεται δὲ νῦν μετὰ Θρασύλλου στρατευσόμενος εὐθὺ Ἐφέσου καὶ Ἰωνίας. ἐγὼ οὖν οἶμαι ἐκεῖνον ἢ ἀποθανεῖσθαι ἢ ὁμοῦ τι τούτῳ γ’ ἐλᾶν, καὶ περὶ γὰρ τῆς στρατιᾶς τῆς ἄλλης πάνῃ φοβοῦμαι. ταῦτα δὴ πάντα εἴρηκά σοι, ὅτι ἡ δύναμις αὕτη τοῦ δαιμονίου τούτου καὶ εἰς τὰς συνουσίας τῶν μετ’ ἐμοῦ συνδιατρίβόντων τὸ ἅπαν δύναται. πολλοῖς μὲν γὰρ ἐναντιοῦται, καὶ οὐκ ἔστι τούτοις ὠφεληθῆναι μετ’ ἐμοῦ διατρίβουσιν, ὥστε οὐχ οἷόν τέ μοι τούτοις συνδιατρίβειν· πολλοῖς δὲ συνεῖναι μὲν οὐ διακωλύει, ὠφελοῦνται δὲ οὐδὲν συνόντες. οἷς δ’ ἂν συλλάβηται τῆς συνουσίας ἡ τοῦ δαιμονίου δύναμις, οὗτοί εἰσιν ὧν καὶ σὺ ᾗσθησαι· ταχὺ γὰρ παραχρῆμα ἐπιδιδόασιν.

ΣΩ. καὶ τούτων αὖ τῶν ἐπιδιδόντων οἱ μὲν καὶ βέβαιον ἔχουσι καὶ παραμόνιμον τὴν ὠφελίαν· πολλοὶ δέ, ὅσον ἂν μετ’ ἐμοῦ χρόνον ὦσιν, θαυμάσιον ἐπιδιδόασιν, ἐπειδὴν δέ μου ἀπόσχονται, πάλιν οὐδὲν διαφέρουσιν ὅπου οὖν. τοῦτό ποτε ἔπαθεν Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου υἱὸς τοῦ Ἀριστείδου. διατρίβων γὰρ μετ’ ἐμοῦ πάμπαν ἐπεδεδώκει ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· ἔπειτα αὐτῷ στρατεία τις ἐγένετο καὶ ὥχετο ἐκπλέων, ἥκων δὲ κατελάμβανε μετ’ ἐμοῦ διατρίβοντα Θουκυδίδην τὸν Μελησίου υἱὸν τοῦ

Θουκυδίδου. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῇ προτεραίᾳ μοι δι' ἀπεχθείας ἐν λόγοις τισὶν ἐγεγόνει · ἰδὼν οὖν με ὁ Ἀριστείδης, ἐπειδὴ ἡσπάσατό τε καὶ τᾶλλα διελέχθη, “Θουκυδίδην δέ,” ἔφη, “ἀκούω, ὦ Σώκρατες, σεμνύνεσθαι ἅττα πρὸς σε καὶ χαλεπαίνειν ὡς τι ὄντα.” “ἔστι γάρ,” ἔφην ἐγώ, “οὕτως.” “τί δέ, οὐκ οἶδεν,” ἔφη, “πρὶν σοὶ συγγενέσθαι οἷόν ἦν τὸ ἀνδράποδον;” “οὐκ ἔοικέν γε,” ἔφην ἐγώ, “νῆ τοὺς θεούς.” “ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτός γε,” ἔφη, “καταγελάστως ἔχω, ὦ Σώκρατες.” “τί μάλιστα;” ἔφην ἐγώ. “ὅτι,” ἔφη, “πρὶν μὲν ἐκπλεῖν, ὁτῶ οὖν ἀνθρώπων οἶός τ' ἦ διαλέγεσθαι καὶ μηδενὸς χείρων φαίνεσθαι ἐν τοῖς λόγοις, ὥστε καὶ ἐδίωκον τὰς συνουσίας τῶν χαριεστάτων ἀνθρώπων, νυνὶ δὲ τοῦναντίον φεύγω ἂν τινα καὶ αἰσθάνωμαι πεπαιδευμένον · οὕτως αἰσχύνομαι ἐπὶ τῇ ἑμαυτοῦ φαυλότητι.” “πότερον δέ,” ἦν δ' ἐγώ, “ἐξαίφνης σε προύλιπεν αὕτη ἡ δύναμις ἢ κατὰ σμικρόν;” “κατὰ σμικρόν,” ἦ δ' ὅς. “ἡνίκα δέ σοι παρεγένετο,” ἦν δ' ἐγώ, “πότερον μαθόντι παρ' ἐμοῦ τι παρεγένετο ἢ τινι ἄλλῳ τρόπῳ;” “ἐγώ σοι ἔρῳ,” ἔφη, “ὦ Σώκρατες, ἅπιστον μὲν νῆ τοὺς θεούς, ἀληθὲς δέ. ἐγὼ γὰρ ἔμαθον μὲν παρὰ σου οὐδὲν πώποτε, ὡς αὐτὸς οἶσθα · ἐπεδίδουν δὲ ὁπότε σοι συνείην, καὶ εἰ ἐν τῇ αὐτῇ μόνον οἰκίᾳ εἶην, μὴ ἐν τῷ αὐτῷ δὲ οἰκήματι, μᾶλλον δὲ ὁπότε ἐν τῷ αὐτῷ οἰκήματι, καὶ ἔμοιγε ἐδόκουν πολὺ μᾶλλον ὁπότε ἐν τῷ αὐτῷ οἰκήματι ὦν λέγοντός σου βλέπομαι πρὸς σέ, μᾶλλον ἢ ὁπότε ἄλλοσε ὁρώην, πολὺ δὲ μάλιστα καὶ πλεῖστον ἐπεδίδουν ὁπότε παρ' αὐτόν σε καθοίμην ἐχόμενός σου καὶ ἀπτόμενος · νῦν δέ,” ἦ δ' ὅς, “πᾶσα ἐκείνη ἢ ἔξις ἐξερρύχκε.” ἔστιν οὖν, ὦ Θέαγες, τοιαύτη ἡ ἡμετέρα συνουσία · ἐὰν μὲν τῷ θεῷ φίλον ἦ, πάνυ πολὺ ἐπιδώσεις καὶ ταχύ, εἰ δὲ μή, οὐ. ὅρα οὖν μή σοι ἀσφαλέστερον ἢ παρ' ἐκείνων τινὶ παιδεύεσθαι οἷ ἐγκρατεῖς αὐτοὶ εἰσιν τῆς ὠφελείας ἢν ὠφελουῖσιν τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον ἢ παρ' ἐμοῦ ὅτι ἂν τύχῃ τοῦτο πρᾶξαι.

ΘΕ. ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, ἡμᾶς οὕτως ποιῆσαι, ἀποπειραθῆναι τοῦ δαιμονίου τούτου συνόντας ἀλλήλοις. καὶ ἐὰν μὲν παρείκη ἡμῖν, ταῦτα βέλτιστα · εἰ δὲ μή, τότε ἤδη παραχρῆμα βουλευσόμεθα ὅτι δράσομεν, εἴτε ἄλλῳ συνεσόμεθα, εἴτε καὶ αὐτὸ τὸ θεῖον τὸ σοὶ γινόμενον πειρασόμεθα παραμυθεῖσθαι εὐχαῖσί τε καὶ θυσίαις καὶ ἄλλῳ ὅτῳ ἂν οἱ μάντις ἐξηγῶνται.

ΔΗ. μηκέτι πρὸς ταῦτα ἀντίπης, ὦ Σώκρατες, τῷ μεираκίῳ · εὖ γὰρ λέγης Θεάγης.

ΣΩ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ χρῆναι οὕτω ποιεῖν, οὕτω ποιῶμεν.

